

Многоуважаемитѣ почетни членове на Съюза.

Писателѣтъ *Д. В. Стояновъ* за превода на спомениѣтъ*).

Ония почтени лица, които чрезъ статии въ печата следъ нашето идване въ България, запознаха обществото съ нашето положение, а именно: *г. г. Н. Ив. Николаевъ, Ив. Стойчевъ, Дим. Павловъ, Хр. Поповъ, В. Т. Велчевъ, Ал. Мусевичъ—Бориковъ, Ив. Николаевъ.*

Всички лица и учреждения, които въ разни случаи сж проявили своето внимание или разположение било къмъ Съюза, било къмъ отдѣлнитѣ ветерани.

Безсмѣнния председателъ до смъртъта му и инициаторъ-основателъ (съвмѣстно съ г. *Ив. Н. Николаевъ*) на Съюза, генералѣтъ отъ кавалерията *Алексей А. Смагинъ* за мъдрото водене на Съюза, увѣнчано съ достигнатото до днесъ положение, както и на всички досегашни *Управителни и Контролни съвети на Съюза.*

Секретарѣтъ на Съюза з. майоръ *Ив. Н. Николаевъ*, безсмѣнно, безвъзмездно и доброволно секретаръ отъ основаване Съюза до днесъ, а преди това и първи, който официално предъ Министерския съветъ повдигна въпроса за подобрене материалното положение на ветеранитѣ — за неговата преданна, непрекъсната, безотмормна служба по дѣлото на ветеранитѣ.

Отъ името на ветеранитѣ:

Генералъ М. Никольскій

Председателъ на Съюза на рускитѣ ветерани отъ Освободителната 1877—78 г. война въ България. Май, 1929 г.—ст. София.

Съюзътъ на Рускитѣ ветерани отъ Освободителната 1877—78 г. война въ България.

Въ София, презъ 1922 година, въ квартирата на руския ветеринаренъ лѣкаръ *Д-ръ Киршъ*, гдето между многото гости бѣ и г. майоръ *Нидъ*, английски воененъ аташе, при единъ сърдеченъ разговоръ — между пишущия тия редове и генерала *Смагинъ*, ветеранъ отъ

*) Освенъ Посвещението, Манифеста, Прокламацията и спомениѣтъ на г. г. *Губский, Манщейнъ, Мельниковъ, Фокъ и Золотухинъ.*